Maandag, 8 Februari 1943. **Dagblad Amigoe di Curaçao** 60ste Jaargang. No. 3827.

TIJDELIJKE NOODUITGAVE WEGENS GEBREK AAN PAPIER.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

QUISLING-THEATER.

Een lezer schrijft ons nog:

De manke Heer Seyss, bijgenaamd Inquart, die als loon voor zijn landverraad en voor de uitlevering van Kurt von Schussnig na de bezetting van Nederland daar als commissaris optrad van het inbrekers- en dievengilde, dat voor Duitse regering doorgaat, heeft de sinistere grap uitgehaald den Heer Anton Adriaan Mussert tot leider van het Nederlandse volk te decreteren. Dat is natuurlijk „zur Durchfuehrung seiner Anordnungen", waarvan een der laatste is, dat behalve de Nederlandse mannen nu ook de vrouwen en kinderen in het slavenhok zijn gesleept, dat arbeidsdienst doet.

De nieuwe „leider", onder wien het Nederlandse volk geen toekomst heeft, blijkt al dadelijk de lijder te zijn. Hij heeft een „Secretarie van Staat" gevormd, bestaande uit een stelletje medeplichtigen van wie men met de hand op het hart kan zeggen, dat de meeste Nederlanders zich herinneren er vroeger nimmer van te hebben gehoord.

Jawel, een is er onder, dien Nederland kent: de gewezen liberaal en vrijmetselaar, de man, die een ere-doctoraat van de door Kuyper ontworpen Landbouw-Hogeschool wegsleepte, die eens het vertrouwen der Koningin genoot en Minister was in het linkse cabinet-Cort van der Linden, de man van de eenheidsworst — wij hebben den Heer F. E. Posthuma genoemd — heeft de treurige moed gehad zich aan te sluiten bij het stelletje scharrelaars bij den Belgischen landverrader Van Genechten en den Indischen „ariër" Rost, die het Nederlandse volk verder zullen uitplunderen in dienst van den vijand.

Dat zo'n man ooit Minister is geweest in Nederland, ja, daarover schamen wij ons. Maar het tekent de zuiverheid van het Nederlandse openbare leven, dat dan ook verder geen man, die in Nederland ooit politieke, sociale of culturele verantwoordelijkheid droeg, te vinden was voor een rol in dit droeve theater. Dat is een troost. Eén op de zoveel is minder dan één op de twaalf. Daarvan heeft die éne geen kans.

Een andere troost is, dat ons gemartelde volk zijn geestkracht niet verliest. Men behoeft niet bang te zijn: het Nederlandse volk is niet dommer dan de quasi-leider, die blijkbaar zelf het gezag van de Secretarie zo goed begreep, dat hij zijn lijdende figuur daaraan niet waagde. Voor het Nederlandse volk is dit alles theater, waaraan het zich evenmin storen zal als aan Goebbelse films.

Wij zijn geen ogenblik bang, dat het zich in de luren zal laten leggen: het kent veel te goed het onderscheid tussen wettig en geusurpeerd gezag en zo zeker als het weet, dat het eerste komt van God en daarom gehoorzaamheid eisen mag, zo vast weet het, dat het andere teiterende tyrannie is, die steunen mag op vreemde bajonetten, maar geen aanspraak kan maken op welke zedelijke zeggingschap ook.

Ongetwijfeld zullen ambtenaren voor gewetensvragen komen te staan; maar dat was nu ook al het geval. De bezetter beschouwde occupatie als „historisch recht op roof", zoals een van de dragers der arisch Kultuur het onlangs met zulke nordische openhartigheid zeide. Het Landoorlogsreglement was voor hem al lang scheurpapier.

Het enige verschil is, dat, zoals Minister-President Pieter Sjoerd Gerbrandy het zo juist zeide, de „administratie" van het onrecht aan zogenaamde Nederlanders wordt overgelaten.

De wereld zou moeten geloven, dat Nederland zich thuis vindt in het bandietenstelsel, dat „nieuwe orde" heet en dat de brave brandstichters van Berlijn later terecht zouden kunnen prevelen: „Wir haben das nicht gewollt".

Maar de wereld weet beter. Zoals de Nederlanders beter weten, die, wanneer de overwinning behaald is — en behaald worden, zal zij, zowaar als Stalingrad niet viel en, ondanks Goerings bluf, de Duitse steden wel gebombardeerd worden — bij de bestraffing landverraders wel zullen vinden en de vijanden niet straffeloos zullen laten.

NAPELS BIJ DAG, LORIENT BIJ NACHT BESTOOKT.

Russen nemen talrijke belangrijke plaatsen in versneld tempo.

Premier Churchill in Londen terug.

WAT CAIRO MELDT.

Het communiqué van Caïro zeide, dat laagvliegende Geallieerde gevechtsvliegtuigen gisteren treinen aanvielen in het bevoorradingsbastion van de as op Sicilië na een bombardementsaanval te hebben uitgevoerd op de Siciliasche havenstad Palermo in de nacht van Vrijdag. De luchtactiviteit boven het Tripolitaans-Tunische grensgebied, waar een grote slag op handen is, werd gehinderd door laaghangende wolken en regenstormen. De enige activiteit op de grond was van de patrouilles in alle sectoren. Een Brits vliegtuig ging verloren boven Sicilië (Caïro, (A.P) 7.2).

ARTILLERIEVUUR AAN DE TRIPOLITAANS-TUNISCHE GRENS.

Het Italiaanse Hoofdcommando maakte bekend, dat een levendig artillerievuur heerste langs de Tripolitaans-Tunische grens en dat botsingen tussen Britse en as-patrouilles plaats vonden in Tunis zelf (Londen, (A.P) 7.2).

GEALLIEERDE TROEPEN CONSOLIDEREN HUN POSITIES.

De Geallieerde troepen in Tunis consolideerden hun stellingen in de buurt van Djebel Mansour in een slag om de beheersing van de hoogten ten Zuid-Westen van Pont du Fahs. Gisteren werd gemeld, dat Duitse tegenaanvallen de Britten hadden verdreven van hun houvast op Djebel Mansour op 9 kilometer ten Zuid-Oosten van de Geallieerde basis te Bou Arada (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (A.P) 7.2).

AZOV DOOR DE RUSSEN GENOMEN.

Een speciaal Russisch communiqué, dat hedenavond werd uitgegeven, deelde mede, dat Azov ten Zuiden van Rostov en gelegen aan de Zee van Azov door de Russische troepen veroverd is (Londen, (A.P) 7.2).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué, gelijk opgevangen door de Russische luisterdienst in Londen, luidt als volgt:

„Gedurende de nacht van 7 op 8 Februari voerden onze troepen offensieve gevechten in dezelfde richtingen als tevoren. Ten Zuiden van Rostov aan de Don poogden de Duitsers de stellingen te herwinnen, die zij de vorige dag verloren hadden. Onze troepen ontvingen den vijand met een machtig mortiervuur. De vijand werd teruggeworpen met achterlating van vele gedode officieren en manschappen op het slagveld.

In het gebied van Kramatorsk voerden onze troepen offensieve gevechten. Garden-tankbesturders zetten bij de gevechten om een grote bewoonde plaats 11 Duitse tanks in brand of ontwrichtten die op andere wijze. In een andere sector versloeg een groep Russische tanks bij een doorbraak in de vijandelijke achterhoede de Duitse infanterie-strijdkrachten. Ten Westen van Kupyansk doodde een afdeling van een formatie bij gevechten met den vijand meer dan 200 Duitse officieren en manschappen en vernielde 4 tanks en 3 kanonnen. Zij veroverden 45 vrachtwagens, een ammunitie-opslagplaats en een groot aantal geweren. In een andere sector braken onze troepen gedurende de nacht door in een grote bewoonde plaats en ruimden ongeveer een compagnie van de Duitse infanterie op en veroverden een bewoonde plaats. Ook werd oorlogsmateriaal veroverd.

Ten Noorden van Kursk zetten onze troepen hun offensief voort en bevrijdden zij een aantal bewoonde plaatsen. Meer dan 400 Duitse officieren en manschappen werden gedood. Onze troepen veroverden 22 tanks, 33 kanonnen, 42 machinegeweren, 30 mortieren, 20 vrachtwagens, 1 radiostations, meer dan 1000 granaten, een grote hoeveelheid patronen en veel ander oorlogsmateriaal. Een guerrilla-detachement in het gebied van Kursk voerde enkele uitvallen uit op de vijandelijke garnizoens en doodde 180 Hitlerieten. Een week geleden deden guerrilla's van dit detachement 3 Duitse troepentreinen dérailleren. 4 Locomotieven, 1 peloton-wagens en 12 wagons werden verpletterd. De leden van een ander detachement rukten de spoorrails op verschillende plaatsen weg en sneden telefoon- en telegraaf-kabels door" (Londen, (A.P) 8.2).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Londen:** Premier Winston Churchill keerde op Zondag in Engeland terug. Hij arriveerde in een Engelse haven van waar hij per trein doorreisde naar Londen. Churchill was gekleed in de uniform van Luchtcommodore van de Raf. Hij werd ontvangen door zijn echtgenote, vele cabinetsleden, Noordamerikaanse officieren en een grote menigte, die op een of andere wijze had gehoord van zijn aankomst. Churchill was opgewekt en zeide, dat hij zich schitterend gevoelde.

— **Londen:** Het Britse agentschap zeide, dat volgens Radio-Berlijn Luitenant-Generaal Wolfgang Fischer, Commandant van een Duitse pantserdivisie, op 1 Februari bij de strijd in Tunis gedood werd.

— **New Delhi:** Het gezamenlijke oorlogscommuniqué meldt, dat bij offensieve patrouillevluchten van de Raf boven Birma belangrijke schade werd aangericht aan het vijandelijke transport-systeem. 3 Locomotieven en een militaire vrachtwagen werden vernield en ongeveer 40 spoorwegwagons, 5 locomotieven, 3 olietanks en enkele kleine fabrieken beschadigd. Bommenwerpers vielen verschillende dorpen aan, die door de Japanners bezet zijn en bombardeerden het spoorwegstation en de rangeerterreinen te Mandalay. Van deze en andere operaties wordt geen enkel vliegtuig vermist.

MEDEDEELING

Zeer tot onze spijt kunnen wij bij gebrek aan papier van het juiste formaat gedurende enkele dagen niet op volle grootte verschijnen. Men heeft ons evenwel al vele malen verzekerd, dat een gedeelte van de door ons een jaar geleden bestelde hoeveelheid papier op de eerstvolgende boot is, zodat wij hopen zo spoedig mogelijk weer tot het gewone formaat terug te kunnen keren. Inmiddels hebben wij met de Redactie overlegd de courant zodanig op te maken, dat zoveel mogelijk in de courant kan worden geplaatst, o.a. door weinig koppen. Wij bieden onzen abonnees onze welgemeende verontschuldiging aan dat wij door overmacht genoopt worden tot deze tijdelijke maatregel over te moeten gaan.

De Administratie van de Paulus Drukkerij.

EEN KLEINE COURANT.

Hierboven deelt de Administratie van de Paulus-Drukkerij u allen de treurmare mede, welke zij vanmorgen vroeg ook aan ons gemeld heeft: het papier is op. Waar niet is, verliest zelfs de keizer zijn recht. Wat dan met een Redactie, die niet anders dan dienaresse is! Wij zullen gedurende de enkele dagen, dat „Dagblad Amigoe di Curaçao" op verkleind formaat verschijnen moet, trachten, zoveel mogelijk op te nemen, o.a. door de koppen te verkleinen en artikelen, die uitstel kunnen lijden, tot later te bewaren. Als kind van de rekening is „Het Nieuws van Vandaag" gevallen. Dat is jammer, maar het kan niet anders.

De Redactie.

— **New Delhi:** Liberator-bommenwerpers van de Raf wierpen in de afgelopen nacht bijna 30 ton aan zware bommen op vijandelijke objecten te Rangoen.

— **Londen:** De correspondent van het Franse Onafhankelijke nieuwsagentschap te Ankara deelde mede, dat Von Papen naar Berlijn vertrokken is. Dit nieuws volgde op de aanhoudende berichten uit Berlijn, volgens welke Von Papen niet vertrokken zou zijn.

— **Londen:** De radio van Parijs deed een oproep aan de „Franse Populaire Jeugdbeweging" om een minuut stilte te betrachten om 11.45 uur hedenmorgen ter herdenking van de Duitse nederlaag bij Stalingrad.

— **Londen:** De radio van Parijs zeide, dat pogingen van het achtste Britse leger om stellingen in te nemen in het gebied aan de grens tussen Tunis en Libye, zijn verijdeld door het Afrika Corps en dat gevangenen en oorlogsmateriaal bij de gevechten werden genomen.

— **Londen:** De radio van Marokko zeide, dat volgens een bericht uit Caïro vooruitgeschoven elementen van het achtste Britse leger diep in Tunisch gebied zijn doorgedrongen.

SPECIAAL DUITS COMMUNIQUÉ.

Het volgende speciale communiqué werd op Zondag door de radio van Berlijn uitgezonden en opgevangen door de Associated Press: „16 Volgeladen transportschepen en tankers met een totale scheepsruimte van 102.500 ton en 4 transport-zeilschepen werden tot zinken gebracht, terwijl zij voeren in convooien op weg naar Engeland en goederen bevatten voor de Afrikaanse en Russische fronten, door Duitse duikboten. Nog 3 schepen werden beschadigd door torpedo-treffers. Een Duitse duikboot, welke opereert in het Oostelijk deel van de Middellandse Zee, bracht een Britse kruiser van de Dido-klasse tot zinken" (New York, (A.P) 7.2).

De afgelopen Week.

Tot de gebeurtenissen, die in de afgelopen week plaats vonden, kunnen de volgende drie wel tot de belangrijkste gerekend worden:

1) De beëindiging van de Slag om Stalingrad met een grote overwinning voor de Russen;

2) De besprekingen van Premier Winston Churchill met de Turkse leiders in Turkije;

3) De lucht- en vlootgevechten, die in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan plaats vonden tussen de Noordamerikaanse en Japanse strijdkrachten om de beheersing van de Salomonseilanden.

Om te beginnen met punt 3, de nieuwe Slag om de Salomonseilanden, kan op dit tijdstip weinig worden medegedeeld, aangezien de biezonderheden van de gevechten nog niet officieel bekend gemaakt werden.

Het is evenwel duidelijk, dat de Japanners biezonder belang hechten aan de positie van de Geallieerde strijdkrachten op het eiland Guadalcanal, omdat zij, niettegenstaande de verliezen, welke zij bij vroegere aanvallen op dit eiland hebben geleden niet schromen om telkens weer terug te komen.

De belangrijkheid van deze strategische stelling hebben wij in onze overzichten van vroeger reeds genoemd. De Salomonseilanden vormen met Nieuw Guinea als het ware een barricade tegen elke Japanse poging om Australië aan te vallen. Omgekeerd vormen de eilanden samen met Timor een barricade tegen elke Geallieerde aanval op Nederlands Oost Indië en de Philippijnen. Wie de beheersing over de Salomonseilanden heeft, kan dus den vijand treffen op een keur van plaatsen, die door haar uitgestrektheid ongetwijfeld zwakke plekken vertonen.

Vooral nu Duitsland steeds meer in de verdediging geraakt en de ondergang elke dag meer nabij komt, zullen de Japanners niets nalaten om hun positie in de Stille Oceaan te versterken, teneinde met succes het hoofd te kunnen bieden aan grote Geallieerde aanvallen, die zeker zullen volgen als Duitsland eenmaal verslagen is.

Duitsland heeft bij de nederlaag van Stalingrad reeds de meest beslissende slag van de oorlog verloren, niet alleen om de slag zelf, doch ook om wat die meebrengt.

Want de Duitsers verloren bij Stalingrad niet slechts een leger, doch leden een militaire nederlaag met verstrekkende gevolgen en de grootste morele nederlaag, die men zich kan indenken.

Want door de opruiming van de Stalingrad-groep is de weg wijd open geworpen voor de Russen om de gehele Caucasus af te snijden en een groot leger van — naar men zegt — 200.000 man onder Veldmaarschalk Siegmund List op te sluiten. Dáárom, gingen de Duitsers in de Caucasus tot een algehele terugtocht over, de algehele terugtocht die onvermijdelijk werd met de opruiming van het Duitse leger bij Stalingrad.

Met Rostov in handen der Russen zal de enige weg van de nazies om te ontsnappen uit de Caucasus zijn over het water naar de Krim. Doch of zij hierin zullen kunnen slagen is een grote vraag, aangezien de Zwarte Zeevloot van de Sovjets nog intact is en zeker niet zal nalaten mee te helpen aan de verdelging der „Hitlerieten". Of het Duitse Oosterfront nog zal houden, na dat alles, moet men ten sterkste betwijfelen, in aanmerking nemende het Geallieerde lucht-offensief in West-Europa en de steeds aanwezige bedreiging van een invasie.

Wat de morele nederlaag betreft, heeft het Duitse volk die blijkbaar aanvaard met de algemene rouw van de afgelopen week. Had Hitler immers niet beloofd, dat Stalingrad genomen zou worden?

Had hij niet ó zoveel beloofd?

Het Duitse volk, hoe blindelings het Herr Hitler ook steeds gevolgd heeft, moet wel blind zijn, waneer het niet ziet, dat het ten ondergang geleid wordt.

En als het Duitse volk dat ziet, wat dan niet de onderdanen der vazalstaten en der onzijdigen.

Turkije, het land dat zijn leger op volkomen oorlogsvoet geplaatst had door de Duitse bedreiging, moet wel biezonder overtuigd zijn van deze Duitse ondergang.

Het is het land waar gedurende deze oorlog de meeste politieke intrigues en verwikkelingen zich afgespeeld hebben. In Ankara heeft als het ware de barometer gestaan van de huidige oorlogsstorm en de Turken hebben deze barometer steeds met grote interesse geconsulteerd om te weten hoe hun eigen kansen stonden.

Nu zij den Britsen Premier in geheime besprekingen ontvangen hebben, gaven zij openlijk te kennen geen tikje vrees meer te hebben voor de eventuele represailles waarmede Franz von Papen altijd gedreigd heeft, ingeval Turkije zou afwijken van de koers, welke Berlijn zich voor dat land had gedacht. Zij zijn thans zeker van hun zaak. Erwin Rommel heeft harde klappen gehad en is over een afstand van 2000 kilometer teruggedreven, van El Alamein af, over de Egyptische grens en over de Libyse grens. Van die kant is het gevaar van een Duitse invasie voor Turkije verdwenen. En met het Russische offensief worden de nazies uit de Caucasus verdreven, van waaruit zij eventueel ook Turkije zouden kunnen binnendringen. Irak heeft de oorlog aan de As verklaard.

Syrië schaarde zich in de gelederen der Strijdende Fransen, die op hun beurt met de Fransen van Noord-Afrika een grotere eenheid hebben bereikt (Hierover morgen in een speciaal artikel). Tussen het Turkse vasteland en de astroepen in Europa liggen nog de Dardanellen.

CURACAO

ZUSTER THADEA †.

Gisteren, 7 Februari 1943, stierf in de vroege morgenstond Zuster Thadea en eindigde een leven, dat vervuld was van arbeid, lijden en offer. Zuster Thadea, in de wereld Johanna Paymans, werd geboren 11 October 1868 te Oisterwijk. Zij gaf gehoor aan de roep des Heren en trad in bij de Gasthuiszusters van Breda. Op 3 Mei 1899 kwam zij op Curaçao aan, waar zij jaren lang zowel de zieken des geestes als de zieken des lichaams verzorgde. Toen zij haar zestigste jaar bereikte, overviel haar een ziekte, die haar 15 jaar lang kwelde en haar wegnam uit het arbeidzame leven. Geen mens weet, wat deze Zuster leed, omdat zij niet meer werken kon als voorheen.

Haar lijden echter offerde zij alle dagen ter liefde Gods en voor het heil der zielen. Slechts in Gods oordeel zal besloten liggen de ontzaggelijke werkzaamheid van deze vrome, vergeten Zuster voor de redding onzer zielen en voor de missie van Curaçao.

Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., de Apostolisch Vicarius van Curaçao, verrichtte de absoute en nagestaard door de Zusters van het Hospitaal verliet het stoffelijk overschot dezer nederige ziel het huis, waar zij zoveel gearbeid, gestreden en geofferd had. Zijne Excellentie Gouverneur Dr. P. A. Kasteel gaf door Zijn aanwezigheid blijk van Zijn hoge waardering voor het leven dezer vrome zuster. Zuster Thadea werd te ruste gelegd te midden der reeds overleden Paters en Religieuzen in het mauseleum op het kerkhof van de Heilige Anna.

Zij ruste in vrede.

DE HOOFD POSTCENSOR.

Met ingang van 1 Februari 1943 is door Schout bij Nacht Carel J. Baron van Asbeck, Algemeen Militair Commandant, benoemd tot Hoofd Postcensor bij de Militaire Censuurdienst den Reserven Eersten Luitenant der Infanterie G. J. Meyer.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Korfbal:** Devo — A. Amos 0—2. **Baseball:** H.N.S. — Lucky Strike 7—8. **Voetbal:** Excelsior — Staco 1—1; De West — Tropials 4—1. Daardoor werd De West kampioen van de 2e klasse en gaat deze club over naar de eerste klasse. Caribe — Kwiek 3—2. **Softball:** Caribe — Kwiek 20—4.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Del Pueblo (tel. 2218).
Punda: Juliana (tel. 2400).

BEKENDMAKING!

INSPECTIE DER BELASTINGEN

Degenen die in de Gouvernementsbergplaatsen goederen langer dan dertig dagen in tijdelijken opslag hebben, worden verzocht, binnen een week, daarover te beschikken.
Indien aan dit verzoek niet wordt voldaan, zal de Administratie der Belastingen tot verkoop dier goederen overgaan.
Eene opgave van de opgeslagen goederen ligt ten kantore van den ondergeteekende ter inzage van belanghebbenden.

WILLEMSTAD, 125
DE INSPECTEUR DER BELASTINGEN,
MUSSENDEN

BUITENLAND.

DE VERBAZINGWEKKENDE RUSSISCHE OFFENSIEVEN.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Het machtige Zuidelijke offensief van het Rode leger bereikte een snelheid, die tot nu toe nog niet geëvenaard werd in de Russisch-Duitse oorlog en bevrijdde vrijwel de gehele Caucasus. Tevens werden de Hitlerieten bedreigd met de verdrijving uit het grote Donbekken en bevonden de Russen zich reeds op 5 kilometer ten Zuiden van Rostov aan de Zuidelijke oever van de Don, die daar slechts 425 meter breed is. De strijd om de grote stad aan de Zee van Azov kan beschouwd worden als reeds begonnen. De belangrijkste opmars was misschien echter de Zuidelijke aanval van Generaal Vatutin van Barvenkovo uit in de Westelijke gebieden van het Donbekken.

Over een afstand van 37 kilometer **voortrukkende van Izyum naar Barvenkovo in minder dan 24 uur scheen** hij een wig te drijven achter de reusachtige fascistische strijdkrachten, die zich op wanhopige wijze vastklampen aan de steden van het Donbekken.

Opererende in de Noordoostelijke Oekraïne stormden de troepen van Golikov en Vatutin voort in de richting van Charkov na Balakleyia te hebben heroverd. Balakleyia ligt op slechts 62 kilometer van het industriële Charkov.

Ten Zuid-Oosten van Kursk gingen de Sovjets voort grote gebieden te consolideren waardoor zij een haast volmaakt front vormden voor de oude stad, die de basis is van grote Duitse operaties. De Russen plaatsten hun strijdkrachten tussen de steden Bolsje-Troitzkoye, Veliki-Miksailovka en Manturovo. Deze steden vormen de basis voor een aanval, die of naar Kursk in het Noord-Westen of naar Charkov in het Zuid-Westen kan worden ondernomen, waardoor het Duitse commando zich nog meer het hoofd kan breken over hetgeen verwacht kan worden.

De Duitsers vechten wanhopig in de enkele overgebleven plaatsen in de Noordelijke Caucasus. Zij kunnen niet naar Rostov gaan. Zij kunnen niet gaan door de stad Eisk aan de Zee Azov. Een ontsnapping is thans misschien nog door de drie volgende plaatsen mogelijk en zal met zeer veel gevaar gepaard moeten gaan:

1) door de Zwarte Zeehaven Novorossisk, die de meest waarschijnlijke uitgang biedt

2) door de haven Primorsko-Khtyrskoe aan de Zee van Azov en

3) over de straat van Kertsj.

Ingeval de nazies mochten proberen uit de Caucasus te komen over de spoorlijn, die net haast omsingelde Krasnodar verbindt met Primorsko-Khtyrskoe, lopen zij een groot risico omdat de Russen zich op slechts 35 kilometer van deze lijn bevinden te Chepetinskaya, dat ten Noord-Westen van Krasnodar ligt.

Met het schiereiland van Eisk in handen van het Rode leger zouden de Duitsers kunnen trachten in automobielen of te voet naar de Straat van Kertsj te komen.

In deze tijd van het jaar woeden talrijke stormen in deze sector en het gaan zou bitter en verschrikkelijk zijn. Er zijn geen spoorlijnen en de Duitsers hadden nauwelijks tijd winterwegen aan te leggen. Indien zij pogen door Novorossisk weg te komen, kunnen zij een aanval uit de lucht verwachten, omdat de Russische luchtmacht van de Russische Zwarte Zeevloot een machtig wapen is, dat dorst op wraak en verlangt de Duitsers op Zee aan te treffen.

Met het veroveren van Chepetinskaya, Privolnaya, Vyzelki, Ust Labinskaya, Belorchenskaya, Goriachy, Klutsj en Asjperonskaya volvoerde het Rode leger een der meest sensationele jachten van het offensief. Het bevrijdde een gebied van 3625 vierkante kilometer en omsingelde Krasnodar bijna volkomen — iets wat in deze oorlog nog niet is gepraesteerd. Wat met Rostov zal gebeuren, is moeilijk te voorspellen. De stad bevindt zich reeds binnen het bereik van de grote Russische kanonnen. De vraag is: zullen zij de fascisten daar verpletteren met hun steeds machtige artillerie of op andere wijze aanvallen?

De verovering van Bataisk door de Russen vertegenwoordigde een der beste krijgsverrichtingen van deze oorlog. Bestuurders van vrachtauto's, die voorraden aanvoerden, welke nodig waren voor de aanval, sliepen — aldus een bericht van „Pravda" — verschillende nachten niet. Zij brachten grote ladingen van gasoline, granaten, en ammunitie aan over de Don- en Kalnuck-steppen. Klaarblijkelijk hadden de Duitsers een voorgevoel van wat gebeuren ging en zonden zij grote aantallen vliegtuigen naar het gebied in een poging om de Russische bevoorradingscolonnes aan te vallen. De afweerkanonnen van de Russische luchtmacht verijdelden evenwel de aanval. De uitstekend voorbereide Russische aanval begon met zware tanks — de grootste monsters aan het front. Zij verpletterden de fascistische frontlinies. Deze ontzaggelijke strijdmacht van tanks wierp de nazies spoedig op een wilde vlucht.

„Pravda" zeide: „Onze infanterie kon de tanks nauwelijks bijhouden."

De tanks snelden eerst de dorpen binnen en verpletterden de geschutspunten. Tegen de tijd, dat de infanterie arriveerde, waren zij reeds op weg naar een volgend doel. Op sommige plaatsen deden de Duitsers felle tegenaanvallen met ervaren troepen. Hoe meer de Russen binnen trefafstand van Bataisk kwamen des te meer wierpen de Duitsers hoeveelheden van middelzware tanks tegen de Russische flanken.

Enkele der hevigste gevechten vonden plaats op 3 kilometer ten Zuiden van Bataisk bij het knooppunt van drie spoorlijnen, die reeds doorgesneden zijn door de Sovjets. De gevangenen zeiden, dat de Duitsers nooit zulk een snelle voortgang hadden verwacht en geen plannen maakten om er het hoofd aan te bieden. Pogingen van Duitse duikbommenwerpers, die poogden de aanval op Bataisk tegen te houden, mislukten.

Toen zij zich bewust werden van de hopeloze weerstand staken de nazies Bataisk in brand en trokken zich terug. Zodra de stad was gezuiverd van den vijand, werd de Rode vlag gehesen aan het hoogste overgebleven gebouw en wapperde in de zwarte rook van de slag (Moskou, (AP) 7.2).

DANKBETUIGING.

Langs dezen weg, betuig ik, ook namens mijn ouders, mijn hartgrondigen dank aan alle vrienden en bekenden voor blijken van belangstelling en sympathie ontvangen gedurende mijn verblijf en operatie in het St. Elisabeth-Gasthuis en aan de Eerw. Zusters en verpleegsters mijn hartelijken dank voor hare verpleging en aan den WelEdel Zeergeleerden Heer Dr. M. J. Hugenholtz, mijn oprechten dank voor zijn kundige en goed geslaagde operatie.

IVY F. DAVELAAR.

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van Caïro luidt als volgt:

„Gisteren waren onze patrouilles actief in alle sectoren. In het kustgebied waren onze troepen in contact met den vijand nabij de Tunische grens ten Westen van Pisida.

In de Centrale sector werden vijandelijke pantserwagens bestreden en uiteengedreven. Niettegenstaande het zeer slechte weer opereerden onze gevechtsbommenwerpers tegen verspreide voertuigen ten Westen van Ben Gardane. Gisteren werden spoorwegverbindingen op Sicilië met succes aangevallen door onze gevechtsbommenwerpers en een vijandelijk transportvliegtuig werd neergeschoten. Een grootscheepse dagaanval werd door zware Geallieerde bommenwerpers op Napels uitgevoerd.

Voltreffers werden gepaatst op drie schepen en grote branden werden veroorzaakt aan de waterkant. 2 Vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten boven het doelgebied. Van de bovengenoemde operaties keerde een onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 8.2).

OPERATIES VAN DE RAF IN DE NACHT VAN ZATERDAG OP ZONDAG.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Vliegtuigen van het Bommenwerperscommando legden gisteravond vele mijnen in de vijandelijke wateren. Objecten in het Rijnland werden aangevallen tijdens verkenningsvluchten boven Westelijk Duitsland. 3 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 7.2).

HEVIGE AANVAL OP LORIENT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Lorient was in de afgelopen nacht het doel van de hevigste aanval, die tot nu toe werd ondernomen op deze belangrijke duikbotenhaven. Objecten in het Ruhrgebied werden ook gebombardeerd. 7 Onzer bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 8.2).

PERU STEMT IN MET DE ATLANTISCHE BRIEF.

Het Departement van Buitenlandse Zaken van Peru maakte gisterenavond officieel bekend, dat Peru heeft ingestemd met de Atlantische Brief. De bekendmaking zeide:

„De Peruaanse Regering acht het bezoek, dat President Roosevelt aan Natal bracht en zijn onderhoud met Vargas als een bewijs van de samenwerking, welke Zuid-Amerika verleent aan de Verenigde Staten en Geallieerden. Zij is van mening, dat deze samenwerking een punt bereikt heeft, waarop Peru nogmaals zijn politiek van nauwe aanhankelijkheid aan de Verenigde Naties moet bevestigen en zijn instemming moet betuigen met de Atlantische Brief als bewijs van zijn onveranderlijke beslissing om zijn samenwerking met de vrije volken van de wereld inniger te maken. Het Departement van Buitenlandse Zaken heeft stappen genomen om de instemming van de Peruaanse Regering met de Atlantische Brief doeltreffend te maken" (Lima, (AP) 8.2).

DR. GUANI VERTREKT.

Dr. Alberto Guani, Minister van Buitenlandse Zaken en verkozen President van Uruguay vertrok per vliegtuig naar huis na een bezoek van drie weken aan de Verenigde Staten en Canada (Miami, (AP) 7.2).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De Deense radio verdween om 12.45 uur (7.15 uur Curaçaose tijd) uit de aether. **Dit wil gewoonlijk zeggen, dat Geallieerde luchtactiviteiten plaats vinden boven Duits gebied.**

— **Moskou:** Men kan rekenen, dat de omsingelde fascisten ten Zuid-Westen van Voronesj zijn opgeruimd. De laatste berichten zeggen, dat zij zich overgeven. Zij, die het nog trachten uit te houden, worden uitgeroeid.

— **Londen:** De radio van Rome zeide, dat Noordamerikaanse viermotorige bommenwerpers gisteren in de namiddag Napels bombardeerden, waarbij verschillende slachtoffers en schade veroorzaakt werden.

— **Folkestone: Formaties van Spitfires ronkten op geringe hoogte over de Straat van Dover en verdwenen in de waas boven Frankrijk in de vroege namiddag bij het volhouden van het nonstop offensief van de Royal Airforce op Europa.**

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika: Het Geallieerde communiqué luidt als volgt: „Aan het Tunische front was de grondactiviteit beperkt tot patrouilleringen. De luchtactiviteit had op geringe schaal plaats.** Gisteren in de namiddag werd de belangrijke vijandelijke **luchtbasis** te Cagliari op **Sardinië aangevallen door** een strijdmacht van **Vliegende Forten** en **Marauders**, geëscorteerd door P-38 gevechtsvliegtuigen. Vliegtuigen op de grond werden in brand gezet en bomtreffers werden waargenomen op de gebouwen op het vliegveld en op een station voor watervliegtuigen. Onze vliegtuigen werden aangevallen door vijandelijke gevechtsvliegtuigen, waarvan 5 werden neergeschoten zonder verlies voor onszelven. Deze aanval werd in de afgelopen nacht gevolgd door aanvallen door Wellington-bommenwerpers op andere vijandelijke vliegvelden op Sardinië. In de nacht werd één uit een klein aantal vijandelijke bommenwerpers vernietigd. Van al deze operaties wordt 1 onzer vliegtuigen vermist."

— **Londen:** Churchill heeft de besprekingen hervat met zijn collega's van het cabinet om verslag uit te brengen over de beslissingen, die getroffen zijn te Casablanca, Adana en Algiers en om het overzicht over zijn sensationele reis voor het Lagerhuis te voltooien. Sommige plannen van de Geallieerde leiders schijnen zó belangrijk en geheim te zijn, dat zij niet werden toevertrouwd aan de telegraafkabels en door Churchill zelf werden meegebracht.

— **Londen:** Canadese vliegers, die hebben deelgenomen aan de aanval van de afgelopen nacht op Lorient, deelden mede, dat de haven werd omgezet in een zee van vlammen, die 160 kilometer ver zichtbaar waren.

Cultuur.

WAT IS CULTUUR?

door

PATER MICHAEL MOHLMANN O.P.

INLEIDING.

Het is een typische eigenschap van den Nederlander de praestaties van zijn land en zijn volk nuchter te beoordelen, op het geringschattende af. Die eigenschap bleek een keer te meer in onlangs gehouden beschouwingen, over wat er hier op Curaçao gedaan is ter bevordering van de cultuur. De mercantiele geest werd aansprakelijk gesteld voor het tekort, dat werd geconstateerd.

Nu betwijfel ik, of de mercantiele geest in dit staatsdeel wel zo veel naar zijn gading gevonden heeft, dat hij de band kon zijn, die deze eilanden gedurende eeuwen met het Moederland verbonden hield. Maar dit in het midden latend, zou ik willen beweren, dat Nederland hier heel wat meer gedemonstreerd heeft dan een mercantiele geest, dat het niet weinig, maar zeer veel voor de cultuur in deze gewesten gedaan heeft.

Wanneer men zich pessimistisch over onze verrichtingen hier uitlaat, dan begint men meestal reeds met de fout, Nederland te vereenzelvigen met het Gouvernement en met een handvol zakendrijvende landgenoten, doch zonder het Nederlands bestuur, dat men mij veroorloven zal een over het algemeen zegenrijk bestuur te noemen, in iets te kort te willen doen, moet ik vaststellen, dat Nederland in Curaçao veel meer omvat dan beide genoemde groepen. Daar vallen al die Nederlanders onder — mannen en vrouwen — die met grote onbaatzuchtigheid hun leven lang met inzet van hun talenten en krachten en grote geldelijke offers gearbeid hebben aan de opheffing van dit volk. Hoeden af, heren: ere wien ere toekomt.

Niet dat deze spaarzame waardering voor wat wij deden, onze onvruchtbaarste eigenschap is: niets werkt verlammender dan zelfvoldaanheid. Maar de culturele arbeid door ons, Nederlanders op Curaçao, verricht, mogen wij niet geringschatten, moeten wij zelfs breed uitmeten, omdat er zoveel uit te leren is. Wanneer nl. het resultaat niet geheel beantwoordt aan het vele werk, dat verricht werd, dan is dit een teken, dat onze activiteit niet volkomen juist gericht was.

Hier blijkt weer de noodzaak, aan alle werkzaamheid een diepe bezinning: een scherpe analyse van het probleem en de vaststelling van de juiste middelen ten grondslag te leggen. Dat wij als koloniserende mogendheid plichten hebben t.o. het volk aan onze hoede toevertrouwd, erkennen wij volmondig: wij aanvaarden die plichten. Dat onder die plichten de culturele verheffing van dit volk valt, ook dat is een algemeen erkende waarheid. Maar wanneer wij gaan cultiveren, dan kunnen wij niet langer volstaan met de kennis van algemene waarheden, of van enkele holle leuzen. Dan moeten wij helder voor de geest hebben, wat cultuur is en hoe een volk gecultiveerd wordt. Want verliezen wij deze inzichten, die als bakens onze koers van actie bepalen moeten, uit het oog, of vervangen wij hen door leuzen, die niemand bewijst en iedereen onbewezen aanvaardt, dan varen wij op dwaallichten, die ons zeker niet naar het gewenste doel zullen voeren.

Daarom kan het, nu de vraag naar culturele arbeid weer aan de orde gesteld werd, zijn nut hebben, enige beschouwingen te wijden aan de begrippen, die aan deze arbeid ten grondslag liggen.

Wat is cultuur?

Cultuur is ontwikkelde natuur. Het is de ontwikkeling van al die mogelijkheden, die in de menselijke natuur liggen. Maar ontwikkeling is beweging en beweging heeft een doel. Waarheen voert de cultivering? Zij maakt den mens meer en meer gelijkvormig aan den volmaakten mens, aan den idealen mens, dien hij verstandelijk kent. Hoe meer hij dit ideaal benadert, des te hogere graad van cultuur heeft hij bereikt. De gecultiveerde mens is het beeld, dat uit de klei der natuur geboetseerd wordt. Het is de volwassene, die groeit uit het kind.

Deze laatste vergelijking is zelfs juister dan de eerste, omdat natuur en cultuur niet mechanisch, kunstmatig met elkander verbonden zijn, zoals het uitgebeelde met de klei, maar een organische levenseenheid met elkander vormen, zoals de volgroeidheid met het onvolgroeide.

Men pleegt de woorden cultuur en beschaving volkomen synoniem te gebruiken, een gewoonte, die gevaren voor begripsverwarring met zich meebrengt. Beschaving heeft krachtens de betekenis van het woord een veel uiterlijker karakter. Het herinnert aan datgene, wat een timmerman met een plank doet. Het komt meer overeen met het beeld, dat uit de klei gewrocht wordt, dan met de groei naar volmaaktheid van het leven. Eigenlijk zou men beschaving gelijk moeten stellen met cultuur van het uiterlijk: kleding, omgangsvormen, spreken enz. Niet dat er iets tegen is het woord beschaving synoniem met cultuur te bezigen, wanneer men daarbij tenminste niet beschaving naar haar uiterlijk karakter vereenzelvigt met cultuur, die, zoals wij zagen, een veel dieper en ingrijpender betekenis heeft. Dat deze verwarring nochtans vaak voorkomt, behoeft wel geen betoog.

Cultuur is de ontwikkeling van al die mogelijkheden, die in de menselijke natuur liggen, dus van de vermogens van ziel en lichaam: het aankweken van vaardigheden op intellectueel en practisch gebied, van goede gewoonten op zedelijk gebied, welke wij deugden noemen, van goede manieren enz. Men ziet, dat cultiveren sterk aan opvoeden herinnert. Het is ook een opvoeding. onze boven aangevoerde vergelijking wees er reeds op, doch niet van een individu, maar van een volk; niet alleen van de jeugd, maar ook van volwassenen.

Cultuur is de ontwikkeling van de menselijke natuur tot den idealen mens. Maar de menselijke natuur als zodanig bestaat niet. Er bestaan slechts mensen, bij wie de menselijke natuur een bepaald karakter heeft, waarvan enkele trekken bepaald worden door de volksaard. Ook de ideale mens bestaat niet: er zijn slechts mensen, die dit ideaal min of meer benaderen in vormen, die zowel door de volksaard als door de plaatselijke en historische omstandigheden, waarin zij leven, bepaald worden. Vandaar dat er vele culturen op de wereld zijn, dat zij nationaal verschillen en dat de cultuur van het ene volk nog niet altijd voor het andere geschikt is.

Verdelingen.

De weg der cultivering loopt van het primitieve stadium naar het stadium der hoge cultuur, hij leidt daarbij door een phase, die wij midden-cultuur willen noemen. De midden-cultuur omvat de ontwikkeling van het verstand, en wel voornamelijk van het practisch verstand, hetwelk wij in aansluiting met de vaardigheid der werkvermogens vakkennis noemen. Ze omvat de cultuur van de wil tot zelfbeheersing, doorzettingsvermogen, plichtsbetrachting, werklust en bovendien de groei der zedelijke deugden, zowel individuele als maatschappelijke. Ze omvat de cultuur van de vreugde. Vreugde om zelfwerkzaamheid en zelfstandigheid. Voldoening over geleverde praestaties. Vreugde om orde en zedelijke goedheid. Vreugde door ontspanningen en vermaken verbonden met matigheid.

Deze middencultuur manifesteert zich vaak in typische nationale klederdrachten en volksgebruiken, in volkskunst en in een gedeeitelijke beschaving der omgangsmanieren.

De hogere cultuur vereist een wils- en deugdvorming tot een volkomener graad. Ontwikkeling, vooral van het theoretische, het speculatieve verstand: het is de cultuur van den intellectueel. Vakkennis groeit in deze phase uit tot kunstenaarsschap.

De appreciatie der waarden wordt verfijnd en vergeestelijkt. In hem ontwikkelt zich: l'appétit des choses de l'esprit.

Deze cultuur uit zich in bijdragen aan de wetenschap en in volmaaktere kunstwerken, terwijl de omgangsvormen worden verfijnd en veredeld tot étiquette.

Uit deze analyse blijkt, dat cultuur de veredelende inwerking is van de geest op de stof, waardoor de stof meer en meer dienstbaar wordt aan en de uitdrukking van het geestelijke in den mens, waardoor de persoon steeds meer het ideaal benadert, dat het verstand als doel kent. Het staduim dezer doordeseming van de geest bepaalt de graad van de cultuur.

Bij onze beschrijving van de stadia der cultuur hebben wij reeds een onderscheid gemaakt, tussen cultuur en cultuur-uitingen. Cultuur is een groeiend geestesleven en heeft als zodanig een overwegend innerlijk karakter: het uiterlijke heeft slechts zin als middel tot, of uitdrukking van de innerlijke cultuur. Toch is ook het uiterlijke een wezenselement van de cultuur, omdat cultuur de groei is van het menselijk wezen, dat nu eenmaal uit ziel en lichaam bestaat, uit een uiterlijk-stoffelijk en innerlijk-geestelijk gedeelte.

Vandaar dat de innerlijke cultuur natuurnoodzakelijk leidt tot cultuuruitingen, die wezenlijk met de innerlijke cultuur verbonden zijn en dus geheel iets anders betekenen dan uiterlijke cultuur. Dit is immers de beschaving van het louter uitwendige: lichaamscultuur als sport, comfort, hygiëne; cultuur van het uiterlijk: lichaamsverzorging en beschaafde manieren. Uiterlijke cultuur, in ongunstige zin genomen, is een lege huis, is geen cultuur, is een schijnwaarde.

Hiermede loopt enigzins parallel het onderscheid tussen geestelijke en materiële cultuur. Geestelijk wordt die cultuur genoemd, waarvan de geest de ziel is. Geestelijk is die cultuur dan, ook in haar meest materiële facetten, als sport, comfort en hygiëne, omdat dit alles van de geest doortrokken wordt. Een cultuur wordt pas materieel, wanneer de voorrang van de geest en het geestelijke erin ontkend wordt, wanneer de materiële zijde van het menselijke wezen tot uitsluitend voorwerp van vervolmaking genomen wordt.

Tenslotte nog iets over de vorm, waaronder men de cultuur in de practijk meestal zal aantreffen. Ik bedoel de halve cultuur. Er zijn mensen, die het ver gebracht hebben in de deugd, en die wat de rest van de cultuur betreft in een zeer simpel stadium verkeren. Anderen zijn geleerden of kunstenaars, maar zeker van een zeer laagstaand levenspeil. Bij onze schatting van het culturele peil der afzonderlijke personen, zullen wij dus vaak gedwongen zijn de rangorde der cultuurgoederen in acht te nemen, welke ons leert, dat deugd zonder wetenschap den mens meer cultiveert, meer adelt dan wetenschap zonder deugd. Diegenen onder ons, die onnadenkend en „grappig" van kannibalen spreken, wanneer zij sommigen uit de inlandse bevolking bedoelen, mogen de allesovertreffende cultuurwaarde van de deugd wel ernstig gedenken, willen zij niet, dat deze uiterlijk simpele mensen de bal terugkaatsen en hen met veel meer recht kannibalen noemen, als zij daar tenminste niet te beschaafd voor zijn.

Voor de practijk van onze culturele arbeid heeft deze rangorde der cultuurgoederen natuurlijk haar practische gevolgen, omdat datgene, wat het zwaarst is ook het zwaarste moet wegen.

Uit het feit, dat cultuur een organisch, een levensverschijnsel is, volgt, dat ons culturele arbeid gebonden is aan de wetten, die het leven beheersen: aan de wet van de traagheid van de groei en vooral ook aan de wet van de continuïteit. Wat het eerste betreft, mogen wij door ons ongeduld niet tot pessimisme verleid worden. Wij moeten altijd der eeuwen gedenken, die wij zelf nodig hadden, om te worden wat wij vandaag zijn.

En dan de wet der continuïteit. Als wij uit baloriigheid willen spotten met de wetten van de logica, kunnen wij het bouwen van een huis desnoods nog bij het dak beginnen, maar met het leven is dit onmogelijk. Hier treedt geen enkele phase in, tenzij de voorgaande is afgesloten. Het is dan ook verspelde moeite, een volk de hogere graden der cultuur te willen ingieten, terwijl het de lagere nog niet in voldoende mate geabsorbeerd heeft. Misschien dat de overweging van deze wet een licht doet opgaan voor de vele teleurgestelden, die niet begrijpen konden, waarom hun arbeid zo vruchteloos bleef.

EMMASTAD

WAGHTDIENSTEN: Ma., 8 Febr.:

Telegram Afdeling: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel Kamer 29.

Shipping & Supplies: Hr. De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Hr. De Troye, tel. 724, Emmastad 133A.

Dok Afdeling: Heren D. J. Egge, en J. v.d. Veen, tel. 431.